

Valitus, jonka Philips Lighting Poland S.A. ja Philips Lighting BV ovat tehneet 23.9.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-469/07, Philips Lighting Poland S.A. ja Philips Lighting BV v. Euroopan unionin neuvosto, 11.7.2013 antamasta tuomiosta

(Asia C-511/13 P)

(2013/C 352/16)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Philips Lighting Poland S.A. ja Philips Lighting BV
(*edustajat:* abogada M.L. Catrain González, barrister E.A. Wright ja barrister H. Zhu)

Muut osapuolet: Euroopan unionin neuvosto, Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd, GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt), Euroopan komissio ja Osram GmbH

Vaatimukset

- tuomio on kumottava ja riidanalainen asetus kumottava siltä osin kuin sitä sovelletaan valittajiin
- neuvosto on veloitettava korvaamaan valittajien oikeudenkäyntikulut sekä unionin yleisessä tuomioistuimessa että viireillä olevassa oikeudenkäynnissä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksellaan valittajat vaativat tuomion ja riidanalaisen asetuksen kumoamista seuraavilla perusteilla.

- 1) Valittajien mukaan unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi virheellisesti 22.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96⁽¹⁾ (jäljempänä perusasetus) 9 artiklan 1 kohtaa, kun se totesi, että neuvosto saattoi soveltaa mainittua säännöstä a fortiori tilanteisiin, jotka jäävät kyseisen säännöksen soveltamisalan ulkopuolelle (esim. sellaiseen, jossa tarkastelupyynnöä ei peruuteta mutta tuki sille vähenee). Valittajien mukaan perusasetuksen säännösten sanamuoto tai systematiikka ei tue unionin yleisen tuomioistuimen omaksumaa 9 artiklan 1 kohdan laajentavaa tulkintaa. Sitä vastaan puhuu valittajien mukaan myös toimielinten viimeisen 25 vuoden ajan noudattama käytäntö, jonka mukaan tutkimus on tarkastelupyynnön peruuttamisen jälkeen aina päätetty 9 artiklan 1 kohdan perusteella.

- 2) Valittajien mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen tulkitsemalla ja näin ollen soveltamalla virheellisesti perusasetuksen 4 artiklan 1 kohtaa ja 5 artiklan 4 kohtaa, kun se määritteli yhteisön tuotannonalan. Tämä johti valittajien mukaan virheelliseen päätelmään siitä, että ”pääosa” yhteisön koko tuotannosta on määritettävä soveltamalla pelkästään toista 5 artiklan 4 kohdassa edellytetyistä kahdesta kynnyksestä eli 25 prosentin kynnystä. Valittajien mukaan virheellinen ”yhteisön tuotannonalan” määritelmä väärästi toimielimen arviointia vahingosta, jota ei määritetty sen vaikutuksen perusteella, joka polkumyynnillä tuonnilla oli perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdassa säädetyn ja 5 artiklan 4 kohdassa määritellyn mukaiseen ”yhteisön tuotannonalan”, vaan ”valitusta tukevan yrityksen” ja ”suurimman tuottajan” tilanteen perusteella. Kumpaakaan kyseisistä termeistä ei valittajien mukaan käytetä perusasetuksessa vahingon määrittämistarkoituksessa.

⁽¹⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de première instance de Namur (Belgia) on esittänyt 27.9.2013 — Belgacom SA, joka on tullut Belgacom Mobile SA:n sijaan, v. Province de Namur

(Asia C-517/13)

(2013/C 352/17)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de première instance de Namur

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Belgacom SA, joka on tullut Belgacom Mobile SA:n sijaan

Vastaaja: Province de Namur

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista (valtuutusdirektiivi) 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY 13 artiklaa tulkittava⁽¹⁾ siten, että se on esteenä sille, että kansallisen

viranomaisen tai paikallistason julkisyhteisön antamilla määräyksillä otetaan muista syistä kuin kyseessä olevan valtuutusjärjestelmän rahoittamiseksi käyttöön sellaisista matkaviestintäinfrastruktuureista perittävä maksu, joita käytetään direktiivin toimeenpanemiseksi myönnettävien yleisvaltuutuksien nojalla harjoitetussa toiminnassa (ja erotetaan toisistaan tapaukset, joissa infrastruktuurit perustetaan yksityisten omistamalle omaisuudelle, tapauksista, joissa ne perustetaan julkiselle omaisuudelle)?

- 2) Onko sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista (valtuutusdirektiivi) 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY 6 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä sille, että kansallisen viranomaisen tai paikallisen julkisyhteisön antamilla määräyksillä otetaan muista syistä kuin kyseessä olevan valtuutusjärjestelmän rahoittamiseksi käyttöön matkaviestintäinfrastruktuureista perittävä maksu, jota ei ole mainittu direktiivin liitteessä olevassa A osassa lueteltujen yleisvaltuutuksen ehtojen joukossa, ja näin erityisesti siksi, ettei maksua voida pitää direktiivin 12 artiklassa tarkoitettuna hallinnollisena maksuna?

(¹) EYVL L 108, s. 21.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Työtuomioistuin (Suomi) on esittänyt 9.10.2013 — Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT ry v. Öljytuote ry, Shell Aviation Finland Oy

(Asia C-533/13)

(2013/C 352/18)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Työtuomioistuin

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT ry

Vastaajat: Öljytuote ry, Shell Aviation Finland Oy

Ennakkoratkaisukysymykset

- a) Onko vuokratyödirektiivin (2008/104/EY) (¹) 4 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että siinä on asetettu kansallisille viranomaisille, tuomioistuimet mukaan lukien, pysyvästi voimassa oleva velvollisuus varmistua käytettävissään olevilla keinoilla siitä, ettei direktiivin säännöksen vastaisia kansallisia säännöksiä tai työehtosopimuksen määräyksiä ole voimassa tai ettei niitä sovelleta?
- b) Onko direktiivin 4 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä sellaiselle kansalliselle sääntelylle, jonka mukaan vuokratyövoiman käyttö on sallittu vain erikseen luetelluissa tapauksissa, kuten työhuippujen tasaamiseksi tai töissä, joita ei voida teettää yrityksen omilla työntekijöillä? Voidaanko kielletyksi vuokratyövoiman käytöksi määritellä vuokratyöntekijöiden pidempiaikainen käyttö yrityksen tavanomaisissa työtehtävissä yrityksen omien työntekijöiden rinnalla?
- c) Jos kansallinen sääntely todetaan direktiivin vastaiseksi, mitä keinoja tuomioistuimella on direktiivin tavoitteiden toteuttamiseksi, kun kysymys on yksityisten osapuolten välillä noudatettavasta työehtosopimuksesta?

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/104/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, vuokratyöstä, EUVL L 327, s. 9